JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
PHILIPPE LÉGER
20 päivänä maaliskuuta 1997 *

1. Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 26.6.1996 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan

"1) toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut jätteistä annetun direktiivin 75/442/ETY muuttamisesta 18 päivänä maaliskuuta 1991 annetun direktiivin 91/156/ETY [1] mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja toissijaisesti koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä;

2) velvoittamaan Ranskan tasavalta korvaamaan oikeudenkäyntikulut."

2. Direktiivin 2 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on saatettava direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1.4.1993 ja ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

3. Koska komissio ei ollut saanut mitään ilmoitusta tai selvitystä Ranskan hallitukselta, se pani 9.8.1993 vireille jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn lähettämällä Ranskan hallitukselle virallisen huomautuksen, jossa se kehotti tätä esittämään huomautuksensa kahden kuukauden määräajassa.

4. Vastauksena tähän Ranskan viranomaiset ilmoittivat komissiolle 4.11.1993 ja 1.4.1994 päivätyillä kirjeillään ne voimassa olevat Ranskan säädökset, joiden perusteella direktiiviä voitiin soveltaa, mutta ne täsmensivät, että jätteiden keräily-, kuljetus-, kauppa- ja välitystoimintaa koskeva asetus oli valmisteltavana, jotta sillä voitaisiin panna direktiivin 12 artikla täytäntöön. [2]

5. Koska komissio ei saanut mitään muuta ilmoitusta direktiivin saattamisesta osaksi Ranskan oikeusjärjestystä, se lähetti 3.8.1995 Ranskan hallitukselle perustellun lausunnon,

* Alkuperäinen kieli: ranska.

1 — EYVL L 78, s. 32 (jäljempänä direktiivi).

2 — Kyse on itse asiassa direktiivin 1 artiklasta, jolla on muutettu direktiivin 75/442/ETY 12 artiklaa seuraavasti: "Toimivaltaisten viranomaisten on rekisteröitävä laitokset tai yritykset, joiden toiminta ei ole luvanvaraista, mutta jotka keräilevät tai kuljettavat jätteitä ammattimaisesti tai jotka järjestävät jätteistä huolehtimista tai hyödyntämistä muiden puolesta (kauppiaat tai välittäjät)."

jossa se kehotti tätä ryhtymään edellytettyihin toimenpiteisiin kahden kuukauden kuluessa lausunnon tiedoksisaannista.

6. Ranskan hallitus vakuutti 30.10.1995 päivätyssä kirjeessään, että direktiivin täytäntöönpanoasetuksen säätämismenettely on käynnissä.

7. Koska komissio ei saanut mitään muuta ilmoitusta Ranskan viranomaisilta, se nosti käsiteltävänä olevan kanteen, jonka tueksi se vetoaa siihen, että EY:n perustamissopimuksen 189 artiklan kolmannen kohdan ja 5 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan jäsenvaltiot, joille direktiivi on osoitettu, ovat velvollisia saavuttamaan direktiivissä säädetyt tulokset siinä ilmoitetussa määräajassa eli saattamaan direktiivin säännökset osaksi kansallista oikeusjärjestystä siten, että direktiivillä on täysi vaikutus täytäntöönpanolle säädetyn määräajan päättyessä.

8. Ranskan hallitus on vastineessaan ensisijaisesti väittänyt, että kannetta ei voida ottaa tutkittavaksi, koska Ranskan tasavaltaan kohdistetut väitteet on muotoiltu epätarkasti sekä oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä että kanteessa. Se ilmoittaa yhteisöjen tuomioistuimelle siitä, missä vaiheessa direktiivin saattaminen osaksi Ranskan oikeusjärjestystä on, ja myöntää toissijaisesti, että riidanalaisesta 12 artiklasta on vielä annettava täytäntöönpanoasetus, joka ilmeisesti allekirjoitetaan ja julkaistaan ennen vuoden 1996 päättymistä.

9. Komissio ei hyväksy esitettyä oikeudenkäyntiväitettä. Se toteaa vastauskirjelmässään, että oikeudenkäyntiä edeltävä menettely suoritettiin sen tavoitteen mukaisesti, joka sillä on yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan eli että kyseiselle jäsenvaltiolle annetaan mahdollisuus noudattaa yhteisön oikeuden mukaisia velvoitteitaan ja puolustautua komission väitteitä vastaan. Tältä osin on todettava, että, vaikka komissio ei virallista huomautusta lähettäessään vielä tiennyt, oliko direktiivin pantu täytäntöön, koska Ranskan viranomaiset eivät olleet ilmoittaneet siitä, nämä pystyivät selvittämään, mitä toimenpiteitä oli toteutettu, ja ilmoittamaan komissiolle, että ainoastaan 12 artiklan osalta oli vielä toteutettava toimenpiteitä täytäntöönpanon saattamiseksi loppuun. Komissio toteaa ottaneensa tämän Ranskan hallituksen ilmoituksen huomioon perustellussa lausunnossaan, joka oli riittävän täsmällinen, koska siinä on nimenomaisesti viitattu Ranskan hallituksen kirjeisiin, joissa ilmoitetaan, mitä toimenpiteitä on vielä toteutettava.

10. Ranskan hallitus toteaa vastauksessaan, että perustelut, joita komissio on esittänyt oikeudenkäyntiväitettä vastaan, itse asiassa

tukevat sen kantaa. On epäloogista, että komissio joutuu viittaamaan vastaajana olevan jäsenvaltion kirjalliseen aineistoon osoittaakseen sen, että se on täydellisesti rajannut kanteen kohteen.

11. Ranskan hallituksen esittämä oikeudenkäyntiväite on hylättävä.

12. Kuten komissio on todennut, Ranskan viranomaiset olivat sekä oikeudenkäyntiä edeltävän menettelyn aikana että yhteisöjen tuomioistuimessa käydyn oikeudenkäynnin aikana täysin tietoisia siitä, mistä laiminlyönnistä niitä moitittiin, koska ne ovat puolustautuneet vakuuttamalla, että riidanalaisen 12 artiklan täytäntöönpanemiseksi annettavan asetuksen säätämismenettely on edistynyt hyvin, joten ne ovat selvästi käsittäneet, että 12 artikla oli se säännös, jota ei ollut saatettu osaksi kansallista oikeusjärjestystä. Komissio on perustellussa lausunnossaan selvästi viitannut siihen, että "Ranskan viranomaiset valmistelevat parhaillaan niitä toimenpiteitä, jotka on vielä toteutettava kyseisen direktiivin noudattamiseksi" [3], ja näillä toimenpiteillä tarkoitetaan yksiselitteisesti Ranskan viranomaisten mainitsemaa esitystä asetukseksi. [4]

13. Väitetyssä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisessä on kyse myös laiminlyönnistä ilmoittaa täytäntöönpanotoimenpiteistä direktiivin 2 artiklassa säädetyssä määräajassa.

14. Näin ollen komissio on sekä oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä että kanteessaan selvästi ilmoittanut, mikä on väitetyn jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen kohde.

15. Ei ole kiistetty, että Ranskan tasavalta ei ole ilmoittanut säädetyssä määräajassa direktiivin täytäntöönpanotoimenpiteitä eikä saattanut loppuun näiden toimenpiteiden hyväksymistä koskevaa menettelyä.

16. Näin ollen komission kanne on hyväksyttävä ja velvoitettava asianosainen, joka on hävinnyt asian, korvaamaan oikeudenkäyntikulut yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

3 — Perustellun lausunnon III kappaleen 2 kohta.

4 — Tähän asetukseen on nimenomaisesti viitattu perustellun lausunnon II kappaleessa.

Ratkaisuehdotus

17. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin

1) toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut jätteistä annetun direktiivin 75/442/ETY muuttamisesta 18 päivänä maaliskuuta 1991 annetun direktiivin 91/156/ETY 2 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä;

2) velvoittaa Ranskan hallituksen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.